

Surányi Imréné Az Unokájával És A Húgával

Ez az anyám [Surányi Imréné, szül. Ander Rózsa] és a nagynéném [Klein Menyhértne, szül. Ander Erzsébet] a lányommal. A kép 1977-ben vagy 1978-ban készült. Másodszorra 1966-ban házasodtam. A második feleségem az Építésügyi Minisztériumban dolgozott, a Nemzetközi Kapcsolatok osztályán előadó volt. Nem sikerült jól a házasság, de aztán született egy gyerek, és ugye feleséget ott lehet hagyni, gyereket nem. Nem hagytam ott a gyereket, csak folytattam egy önálló életmódot. Azóta már én kezelem a pénzt. A második feleségem, K. Zsuzsa keresztény. Az apjáról mindig feltételeztem, hogy zsidó. Ő tagadta. Erdélyből jött, és azt mondta, hogy ő azért beszél zsidóul [Azaz jiddisül -- A szerk.], meg tud kifejezéseket, mert a társa zsidó volt, és ott tanulta meg. Ő katonatiszt volt, és azt állította magáról, hogy keresztény. Először a második feleségem szüleivel is együtt laktunk. Kispesten volt házuk, és ott laktak a feleségem nővéréék is a férjével, aztán a gyerekükkel. És nemigen jöttünk ki egymással. És akkor szétköltöztünk. A

feleségem szerzett egy lakást a minisztériumon keresztül, az öregeknek én csináltam egy emeletráépítést, és a sógoroméék a nővérével megkapták azt a lakást, amit cserébe kaptunk a pénzen felül ezért a házáért. Egy szoba, egy belépő teakonyha, nem volt több a lakásunk. Ott ketten laktunk a feleségemmel. És a gyerekszülés előtt sikerült szintén a minisztériumon keresztül egy lakótelepi kétszobás lakást kapni Óbudán -- ott született a gyerek --, amit aztán az én pénzemmel elcseréltünk, ugyanabban a házban egy háromszobás lakásra. Jelenleg is ott lakunk.